

Regeringens forslag til fornyelse af de to uddannelser tager afsæt i de seneste års initiativer på uddannelsesområdet, herunder naturligvis først og fremmest folkeskoleforliget.

Redegørelsen skal samtidig ses som en del af opfølgningen på regeringens handlingsplan »Bedre uddannelser« fra sommeren 2002. Som i handlingsplanen tager redegørelsen afsæt i nøgleordene faglighed, fleksibilitet, innovation, frit valg, og ja, til hr. Carsten Hansen, outputstyring eller måske nærmere målstyring. Alt sammen med hovedvægten lagt på styrket faglighed og øget fleksibilitet.

Vi vil styrke fagligheden og fleksibiliteten i både pædagoguddannelsen og læreruddannelsen og skærpe uddannelsernes samfundsmæssige kompetenceprofil. Men vi vil også styrke sammenhængen mellem de to uddannelser uden ganske vist at kompromittere de to uddannelsers forskellige faglighed. Jeg lyttede mig til, at partierne her i Folketinget er enige i, at vi naturligvis fastholder to helt selvstændige uddannelser.

Begge uddannelser er blevet evalueret af Danmarks Evalueringsinstitut inden for det seneste års tid, og anbefalingerne fra rapporterne indgår i grundlaget for regeringens forslag om fornyelse af uddannelserne.

Den overordnede konklusion var for læreruddannelsen, at uddannelsen i store træk fungerer godt, mens der for pædagoguddannelsen blev peget på en række centrale forhold, der bør forbedres og styrkes.

Kl. 16.40

I det følgende vil jeg nævne nogle af de hovedelementer, der indgår i forslagene til fornyelse af de to selvstændige uddannelser, og jeg begynder med pædagoguddannelsen:

Den nuværende pædagoguddannelse er i store træk uændret siden 1991. Med redegørelsen fastholder vi pædagoguddannelsen som en generalistuddannelse, men vi skaber bedre mulighed for skærpelse af de studerendes uddannelsesprofil mod bestemte arbejdsfunktioner eller arbejdsområder. Vi tilstræber også en større grad af ensartethed mellem de mange udbudssteder, noget, som også flere ordførere har været inde på nødvendigheden af.

De eksisterende faggrupper skal fortsat udgøre de bærende elementer i uddannelsen, men inden for de enkelte grupper styrkes fagligheden, og der skabes bedre mulighed for specialisering til bestemte arbejdsområder. Det kan være børn og unge, mennesker med sociale problemer eller

mennesker med nedsat funktionsevne. Styrkelsen af fagligheden vil bl.a. ske ved at sætte øget fokus på de studerendes slutkompetencer.

Vi ønsker at præcisere de faglige mål og vil derfor som noget nyt for pædagoguddannelsen udarbejde centrale kundskabs- og færdighedsområder som en del af selve uddannelsesbekendtgørelsen. I dag fastlægger det enkelte seminarium selv CKF'erne i den lokale studieordning. Det er samtidig et led i bestræbelserne for at skabe større ensartethed og dermed gennemsigtighed og en højnelse af kvaliteten i uddannelsen.

Fagtrængslen skal reduceres, så den enkelte studerende får færre fag end i dag. Til gengæld ønsker vi, at de studerende i højere grad får mulighed for at arbejde i dybden med udvalgte elementer i uddannelsen, så de på den måde får mulighed for at tone deres uddannelse. Med den model lægger vi også op til, at de studerende rustes bedst muligt i aktivitets- og kulturfagene.

Som eksempel på en toning af uddannelsen kan jeg nævne, at de studerende med forslaget får mulighed for at vælge naturfag med en betydelig styrket faglighed og vægt i forhold til i dag.

Vi stiller også krav om, at naturfag skal indgå med 0,2 årsværk for alle studerende, der specialiserer sig inden for børn- og ungeområdet, og fagenes naturvidenskabelige dimension vil blive præciseret både i mål og i centrale kundskabs- og færdighedsområder. Til gengæld vil der så ikke længere være en generel introduktion for alle pædagogstuderende til naturfagene.

Redegørelsen lægger op til en styrkelse af praktikdelens uddannelsesmæssige kvalitet ved at ændre praktikken fra at være lønnet til at være SU-finansieret. Der ændres ikke på antal eller omfang af praktikperioder. Til gengæld bliver der mulighed for at udvide praktikområdet og inddrage kommende arbejdspladser, der hidtil ikke har kunne honorere kravene til en lønnet praktik.

Min begrundelse for at foreslå praktikken gjort SU-finansieret har baggrund i bekymringen for, om læringselementet kan fastholdes i lønnet praktik. Det er væsentligt for mig at fastholde, at praktik skal tilrettelægges med udgangspunkt i professionens virksomhedsområder og kompetencebehov. Der skal være progression i praktikken, og der skal i uddannelsen være et tæt dynamisk samspil mellem teori og praksis, så de færdiguddannede tilegner sig